

Varede Khilafah kun i 30 år?

Spørgsmål: Behovet for Khilafah er blevet grundfæstet solidt, og mange muslimer kalder nu til den. Men nogle folk påstår at Khilafah kun varede i 30 år, og at Khilafah derefter holdt op med at eksistere. Har denne forståelse et islamisk argument? Og er det en gyldig begrundelse for ikke at etablere Khilafah i dag, fordi den kun varede i 30 år?

Svar: Der er ingen tvivl om, at den islamiske stat, som Muhammad *Al-Mustafa* ﷺ etablerede i Madinah, eksisterede indtil den blev destrueret af Mustafa Kemal officielt den 3. marts 1924. Kontinuiteten af det islamiske styresystem - Khilafah Systemet - efter de Retsindige Kaliffers tid, bevises af den historiske realitet og af teksten. Hvad angår historien, så skal vi huske dette styresystems struktur, således at vi kan vurdere, om det eksisterede eller ej. Denne struktur er baseret på følgende elementer:

1. Kaliffen, dvs. statslederen (*Ra'ees Ad-Dowlah*)
2. Kaliffens delegerede assistenter (*Mo'awineen Tafweedh*)
3. Kaliffens eksekutive assistenter (*Mo'awineen Tanfeeẓ*)
4. Jihad anføreren (*Ameer Al-Jihad*)
5. Guvernørerne (*Wulah*)
6. Dommerne (*Qudbah*)
7. Statsdepartementerne (*Ajbiẓat Ad-Dowlah*)
8. Nationens Råd (*Majlis Al-Ummah*)

Hvis vi analyserer historien kan vi se, at alle på nær én (*Shura*) eksisterede gennem tiden, indtil statens nedlæggelse i 1924. Fraværet eller forsømmelsen af *Shura* (rådslagning) efter de Retsindige Kaliffer, er ikke ensbetydende med, at styresystemet blev ændret, fordi det er muligt at styre uden *Shura*, selvom det er en af muslimernes rettigheder. Hvad angår perioder i historien, hvor der ikke var nogen Kalif, enten på grund af borgerkrig eller besættelse af fremmede besættelsesmagter, så eksisterede Khilafah fortsat, idet resten af strukturen stadig eksisterede. Hvad angår påstanden om arvestyre, er det sandt, at *Bay'ah* - processen for udpegelse af en Kalif - blev fejllapliceret, men det påvirkede ikke Khilafahs kontinuitet. Og dette er fordi, selvom en Kalif kan have taget folkets *Bay'ah* til sønnen før sin død, så blev den altid fornyet bagefter. Den *Bay'ah* blev normalt givet enten af de indflydelsesrige personer og repræsentanter (*Ahl ul-Halli wal-'Aqd*), eller Sheikh al-Islam, hvilket vi så i den sidste periode. De retslærde accepterede, at Khilafah fortsatte efter de Retsindige Kaliffer, selvom nogle af *Salaf* ikke kunne lide at bruge titlen *Khalifah* (Kalif) om de efterfølgende regenter, på grund af følgende *Hadith*, som blev rapporteret af At-Tirmidhi via Safeenah, som fortalte, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«الْخِلاَفَةُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ عَامًا ثُمَّ يَكُونُ مُلْكًا عَضُوضًا»

”Khilafah i min Ummah vil vare i 30 år. Derefter vil der være et arvestyre.” [Lignende

beretninger kan findes i Abu Dawuds Sunan (2/264) og Ahmeds Musnad (1/169)]

Ifølge de retslærde betyder dette ikke, at Khilafah holdt op med at eksistere efter 30 år, fordi dette står i modstrid med andre autentiske tekster.

Jabir bin Samurah رضي الله عنه berettede, at Allahs Sendebud صلى الله عليه وسلم sagde:

«لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ أَوْ يَكُونَ عَلَيْكُمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ»

”Den islamiske Deen vil fortsætte indtil Timen er blevet etableret, eller I er blevet styret af 12 Kaliffer, og de er alle sammen fra Quraysh.” [Sahih Muslim, Kitab Al-Imarah]

Denne *Hadith* indikerer, at Ummah ikke vil have 4 eller 5, men 12 Kaliffer, hvilket indikerer, at Khilafah ikke kunne være begrænset til 30 år. Qadhi 'Iyadh sagde om denne *Hadith*: "... det er blevet nævnt i den sidste *Hadith*, ”Khilafah efter mig vil være i 30 år; derefter vil det være et arvestyre”; det modstrider den *Hadith* om de 12 Kaliffer, for i de 30 år var der kun de 4 Kaliffer og de måneder, hvori der blev givet en *Bay'ah* til Al-Hasan bin 'Ali. Svaret hertil er: ”Hvad der menes her med, ”Khilafah vil være i 30 år”, er Khilafah ifølge Profetskabet (*An-Nubunmah*)...” [Som citeret af An-Nawawi i hans forklaring til Sahih Muslim, 1821]

Hvad angår referencen til 12 Kaliffer, betyder det ikke at den var begrænset til det antal, ligesom Qadhi 'Iyadh forklarede: ”Måske hvad der menes med 12 Kaliffer i disse Ahadith og deres lig, er, at det var de Kaliffer under Khilafahs stærke periode, Islams stor tid, da affærerne var i en god stand, og folket var forenet under dem der antog Khilafah-posten.” [Tarikh Al-Khulafaa', As-Suyuti, side 14]

Ibn Hajr Al-'Asqalani sagde i sin forklaring (*Sharh*) til Sahih Al-Bukhari: ”Hvad Qadhi 'Iyadh sagde, er det bedste af det, som er blevet sagt om denne *Hadith*; jeg tror dette er den stærkeste holdning, fordi det støttes af Profetens صلى الله عليه وسلم udtalelser via autentiske beretningskæder: ”Og folk vil samle sig rundt om dem alle...” [Fath ul-Baari], og så giver Ibn Hajr en historisk redegørelse for, hvordan folk havde samlet sig omkring og forenet sig under visse Kaliffer efter de Retsindige Kaliffer; og han nævnte personer såsom 'Umar bin 'Abdul 'Aziz, og han nævner endda ”Kaliffer fra Banu 'Abbas”, dvs. Abbasiderne.

Sayfuddin Al-Aamidi, den store Shafi'i retslærde, sagde i sin bog, *”Al-Imamah min Abkar Al-Afkar fi Usul id-Deen”*, på side 306: ”Og hans صلى الله عليه وسلم udtalelse, ”Efter mig vil Khilafah være i 30 år, og så vil den blive et arvestyre (*Mulkan 'Adhoodha*)”, indikerer ikke at Khilafah er begrænset til de Retsindige Kaliffer (som er Abu Bakr, 'Umar, 'Uthman og 'Ali رضي الله عنه), fordi deres Khilafah varede 30 år, som fortalt af Profeten صلى الله عليه وسلم. Og denne *Hadith* betyder heller ikke, at der ikke er nogen Khilafah efter de Retsindige Kaliffer. Hvad der

menes her er følgende: Khilafah efter mig, i forhold til ansvaret for Imamah og det at følge min Sunnah uden forøgelse eller forsømmelse, vil være i 30 år, i modsætning til perioden bagefter, hvor det meste af styret vil blive ledet af konger. Trods dette indikeres Khilafahs kontinuitet af følgende to ting:

Den første: Ummahs enstemmighed (*Ijma'a*) i enhver tid om det forpligtende i at følge en Imam og det faktum, at Imamen og Kaliffen skal adlydes.

Den anden: Han ﷺ sagde: ”Derefter vil den blive (*Taseer*) et styre (*Mulkan*)...” Det personlige stedord i ”*Taseeru Mulkan*” refererer til Khilafah. Eftersom det nævnte udsagnsord ikke kan referere til andet end Khilafah, dvs. ”Og derefter vil Khilafah blive *Mulkan* (styre)”, så betyder det, at Khilafah vil blive til et styre, og dommen over en ting kræver, at selve tingen eksisterer.”

I første punkt forklarer Imam Al-Aamidi, at Ummah er enig om og dette skyldes selvfølgelig en tekst, at tidens Imam skal følges, og dermed kan man ikke argumentere for, at denne Hadith begrænser enhver Khilafah bagefter. Og hans andet argument er lingvistisk; denne Hadith siger, at et aspekt af Khilafah vil ændre sig, og ikke selve Khilafah. Det er ligesom hvis man siger, ”Og så blev Tariq sur”; at Tariqs tilstand ændrer sig til en tilstand af vrede betyder ikke, at Tariq er blevet til 'Ali eller 'Umar. For han er stadig Tariq men et aspekt af hans tilstand har ændret sig, nemlig at han er blevet sur. Når denne *Hadith* siger ”*Thumma Taseeru Mulkan 'Adhoodha*” (Derefter vil den blive et arvestyre), så betyder det ikke, at den holdt op med at være en Khilafah. Med andre ord, det der vil ophøre, er Khilafah ifølge Profetskabet, dvs. den perfekte Khilafah og ikke selve Khilafah.

Imam At-Taftazani sagde refererende til det faktum, at regenter efter Imam 'Ali ﷺ blev betragtet som konger: ”Dette er et besværligt problem, for de indflydelsesrige personer og repræsentanter (*Ahl ul-Halli wal-'Aqd*) fra det muslimske folk, var enige om Khilafah under Abbasiderne, og nogle af Banu Marwan, bl.a. 'Umar bin 'Abdul 'Aziz. Måske er meningen derimod, at den perfekte Khilafah, hvori der ikke er affald på grund af forskelle (i holdninger), eller tilbøjeligheder væk fra det at følge (den rette Kalif), vil være i en periode på 30 år, og derefter vil der måske være en Khilafah eller muligvis ikke. Hvis man vil komme med indvendinger om, at fordi perioden med Khilafah var 30 år, så er tiden efter de retsindige Kaliffer uden en Imam og alle muslimer er derfor ulydige og når de dør, så dør de som i tiden før Islam (*Jabiliyyah*), så svarer vi, at det allerede er blevet påpeget, at dette handler om den perfekte Khilafah.”

Det er velkendt ud fra en *Hadith*, som nævner, at hvis man dør uden en Kalif, så dør man en *Jabiliyyah* død, så hvad med de muslimer, der eksisterer efter de 30 år? At-Taftazani svarer, at muslimerne på det tidspunkt ikke var syndige, fordi Khilafah eksisterede, eftersom denne *Hadith* refererer til den perfekte Khilafah.

I sin bog, ”*Tarikh Al-Khulafaa*” (Kaliffernes Historie), redegør Imam Jalaluddin As-Suyuti (f. 911 efter Hijrah) for Kaliffernes historie, indtil hans egen tid, hvor Kaliffen Mutawakkil Abul 'Izz dør, og hans

søn Al-Mustamsik Billah bliver udpeget. Han siger i sin introduktion til bogen: ”Dette er en kortfattet historie hvori jeg præsenterer Kaliffernes biografier, de Troendes leder, som varetog Ummahs affærer, fra tiden under Abu Bakr As-Siddeeq ﷺ, helt op til vores tid...” - og dette var 900 år efter Hijrah!

De noble retslærde gennem tiden havde forhold til Kalifferne, om end de stillede dem til regnskab, som Imam Abu Hanifah overfor Kaliffen Al-Mansur, eller de arbejdede for dem, som Qadhi Abu Yusuf der var den øverste dommer (*Qadhi Al-Qudbah*) under Kaliffen Harun Ar-Rashid, eller de deltog i *Bay'ah* til en Kalif, såsom 'Izz bin 'Abdus Salam, som gav *Bay'ah* til Al-Mustamsir Billah, efter muslimernes sejr over tatarerne.

Hen imod slutningen af den Osmanniske Khilafah, da stormagterne konspirerede imod den, så nævnte Sheikh ul-Hind, Mawlana Mahmood Hassan (som var leder af Darul Uloom Deoband og direkte elev af Mawlana Qasim Nanawtawi, grundlæggeren af Darul Uloom) en *Fatwa* i 1920'erne, med hensyn til det at frelse den Osmanniske Khilafah fra Islams fjender.

Den respekterede Mawlana sagde: ”Islams fjender har sat himmel og jord i bevægelse, for at angribe og skade Islams ære og prestige. Irak, Palæstina og Syrien, som blev overvundet af Profetens ledsagere og hans tilhængere efter adskillige ofringer, er igen blevet udset som mål for Islams fjendes grådighed.”

”Khilafahs ære er i laser. Khalifatul-Muslimin, som plejede at forene hele fællesskabet på denne planet; som er Allahs repræsentant på denne jord; som plejede at implementere Islams universelle lov; og som plejede at beskytte muslimers rettigheder og interesser, og plejede at sikre, at æren i ordene fra Skaberen af dette univers bevares og implementeres, er blevet omringet af fjender og gjort overflødig.” [Fra *Fatwa* fra

Sheikh ul-Hind, Mawlana Mahmood Hassan, 16. Safar 1339 efter Hijrah / 29. oktober 1920, side 78 i bogen, ”Fangerne fra Malta” (The Prisoners of Malta), af Mawlana Syed Mohammed Mian, udgivet af Jamiat Ulema-I-Hind]

Mawlana Mohammed Ali Johar, som er en af grundlæggerne af Khilafat bevægelsen sagde om Khilafah: Tyrkiets regent var Profetens Kalif eller efterfølger, og Amir Al-Mu'mineen eller de Troendes leder, og Khilafah er i bund og grund vores religiøse anliggende, ligesom Qur'anen og Profetens Sunnah er.”

[Johar, Mohammed Ali, ”Mit Liv, et Brudstykke” (My Life, a Fragment), side 41]

Mawlana Abul Kalam Azad skrev en bog i 1920, som har titlen, ”Sagen om Khilafat”, hvori han skrev: ”Uden Khilafah er eksistensen af Islam ikke mulig; Indiens muslimer er nød til at arbejde for den med al deres indsats og magt.” I bogen opstillede han alle Kalifferne fra Abu Bakrs ﷺ tid, op til tiden, hvor han skrev sin bog. Altså kan vi se, at de retslærde var interesseret i at sikre Khilafahs kontinuitet indtil den sidste time.

Kontinuiteten af Khilafahs forpligtelse efter de Retsindige Kaliffer, er en søjle hos Ahl us-Sunnah, og derfor sagde Imam At-Taftazani (som tilfældigvis var en Shafi'i retslærd) i sin forklaring (*Sharh*) til en

bog af Imam An-Nasafi (som var en Hanafi retslærd), om Islams *'Aqidah*: ”Den enstemmige holdning er, at det er obligatorisk at udpege en Imam. Forskellen i holdning vedrører spørgsmålet om udpegelsen skal ske af Allah eller af Hans skabninger, og om grundlaget (for udpegelsen) er tekst eller forstanden. Den korrekte holdning er, at skabningerne skal udpege en Kalif, på grund af Profetens udtalelse: ”Og den der dør uden at kende Imamen i hans tid, dør en *Jabiliyyah* død.”

Imam At-Taftazani siger også: ”Muslimerne skal have en Imam, som vil udføre administrering af deres beslutninger, vedligeholde deres restriktive forordninger, beskytte deres grænser, udruste deres hære, modtage deres almisse (*Sadaqah*), underkue dem som får overtaget, tyve og landevejsrøvere, sørge for udførslen af *Jumu'ah* (Fredagsbønnen) og de to festdage, afgøre stridigheder, som måtte opstå mellem skabningerne, tage imod vidnesbyrd på basis af juridiske rettigheder, ægte unge mænd og jomfruer, som ingen værge har, og fordeling af byttet og lignende ting, som individer fra folket ikke er betroet med.”

[Sharh 'Aqidat An-Nasafiyah, side 147]

Hvad Imam At-Taftazani siger, betragtes som det sidste ord om hvad Ahl us-Sunnah blev enige om, og ovenstående citat om forpligtelsen om udpegelsen af en Kalif er klart, uanset ens historiske fortolkning.